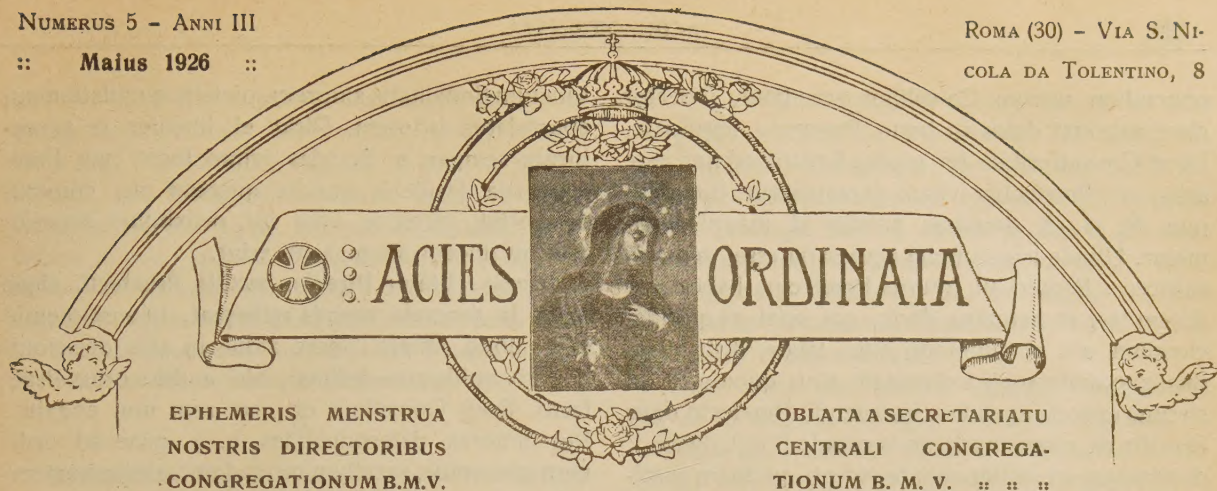

Manuscripti instar, ad usum Nostrorum tantum

De Officio Praefecti Congregationis

I

"Praefectus est auctoritate primus Officialium et quasi brachium dextrum Patris Directoris. Una cum hoc praesidet conventibus et intervenit, rite ipsi subordinatus, in omni re ad gubernationem Sodalitatis pertinente, et praesertim in admissione et exclusione Sodalium." — Sic Regula 53 Congregationis.

Iam ut fateamur verum, complures Directores vix inveniunt, quidnam de Praefectis faciant, quid ab illis expectent, ad quos labores eos adhibeant. Praefecti nomen saepe, ne dicam saepissime, vix aliud est quam *titulus externus* vel honor quidam seu praemium collatum in aliquem ex optimis Sodalibus. Functiones autem Praefecti (vel Praetae, semper subintellige) absolventur praeoratione in conventibus. Aliquando Sodales ipsi tempore electionum quaerunt alter ex altero: Sed utquid hae caeremoniae? tantae solemnitates? Eligitur enim aliquis, sed proprie ad nihil!

Latet hac in re, nostra quidem opinione, plus quam particularis alicuius officii quaestio. Ubi enim Praefecto nullum fere praeter orationes praedicandas et honores quosdam competit officium, audacter dicam: ibi ipsa Congregatio debilis est et claudicat. Ratio enim ob quam Praefecto nihil praeter istas res externas laboris tribuitur, de more ea est, quod ne ipsa quidem Sodalitas qua talis agere solet, nec vere vivit. Ubi nempe a Sodalibus nihil aliud requiritur nisi ut singulis hebdomadis semel ad preces fundendas et Directoris conciunculum audiendam concurrant, revera non intelligitur, quidnam Praefecto aliisve magistratibus praestandum incumbat praeter superius dicta et praeter invigilationem fortasse aliquam in bonos mores Sodalium.

Sed etiam in relative bonis Congregationibus aliquando Praefectus vix est aliud quam nomen quoddam atque officium honoris. Adsunt forte apostolica et ascetica exercitia, Sectiones, Academiae, Candidatorum instructiones, Consultationes, sed omnia ista diriguntur, imo fiunt magis a Directore et ab omnibus Sodalibus simul, nec Praefecto plus quam primus locus in sententia dicenda obtingit. Suntque aliquando istiusmodi Praefecti tam quietae pacataeque mentis, ut fere repugnet indoli eorum quidquam dicere, movere, proponere. Exempla sunt mansuetudinis cuiusdam exaggeratae et modestiae nimis passivae; sunt flores qui soli Deo florent, neque odorem hominibus iucundum spargunt. In hoc genere Director est culpa auctor, si talem statuam sanctam in Praefectum assumit vel si putat, fortasse ex nimio zelo, in Sodalitate omnia a seipso, scil. Directore, facienda esse. Prudentis vero Directoris est non solum in id tendere, ut Congregatio vita et actione non destituatur, sed etiam curare, ut Sodales non ab ipso tantum moveantur, sed seipsos moveant. Ea enim vera vita est, quae actionem ab interiore agentis virtute sumit, philosophia teste, non ab exteriori tantum movente.

Quare sapiens Director utrumque vitabit: et actionis socialis defectum et externam tantum in agendo compulsionem. Quodsi haec duo sibi proposuerit, statim sentiet utilitatem, imo necessitatem boni et agilis Praefecti, intermedii inter se et Sodales reliquos.

II

Quid igitur in praxi faciendum, ut vita socialis interior in Congregatione vigeat eique secundum Directorem Praefectus operose praesit?

Primo: Aptus ad agendum et ad sua sponte agendum Praefectus eligatur. Semper, antequam ad eligendum, vel iam in praevia consultatione ad pro-

ponendum novum Consilium accedatur, Director clare exponat dotes in bono Praefecto requisitas. Dicat Consultoribus (et postea Sodalibus) non esse satis, si Praefectus vitam exemplarem ducat, si pius sit, si ab omnibus ametur et magni aestimetur. Utique haec omnia necessaria esse, sed non sufficere. Requiritur ut futurus Praefectus habeat indolem fere et naturam *ducis*, qui sciat et quid faciendum sit, et quomodo aliis labor distribuendus; quomodo socii exhortandi sint, quomodo ad strenue et recte agendum instruendi. Praefecto opus esse illa re, quam moderno vocabulo "initiativam" dictitamus, ut statim sponte videat, quidnam suscipiendum sit ad vitam Sodalitatis cum internam tum externam fovendam, utque sciat proponere ipse et Directori et sociis apta agendi consilia. Director igitur ipse ante electionem multum circumspiciet, ut aptum ad talia candidatum Consilio et postea Congregationi proponere possit. Quodsi Congregatio tamen traditionem quandam vel consuetudinem sequens pium aliquem sed operandi ignarum Praefectum eligeret, vel denuo confirmaret, liberum erit Directori sese tali electioni omnino opponere, neve valida fiat vetare. Ut id sine odio fiat, fortasse sagacius fuerit in tali casu pium illum et vetulum hominem eligere "Praefectum ad honores" vel etiam si praeclaris fulget meritis "Praefectum perpetuum ad honores", et procedere viritum ad electionem novi Praefecti: activi et operosi.

Contingit autem aliquando ut quis ceterum aptissimus sit ad Praefecti officium suscipiendum, sed aliquot defectus habeat, qui electionem eius impediant. Nisi defectus hi naturae sint, citra arbitrium liberum inussi, monere Director hominem poterit, ut addat vires, emendet illum defectum, conetur se penitus aptum reddere ad tantum taleque munus digne obeundum. Fortasse admonitio illa fructu non carebit. Certe plus prodest Sodalitati Praefectus uno alterove humano naevo, utique exiguo, conspersus, sed plenus amoris rerum divinarum et apostolatus operosi studiosissimus, quam Praefectus sanctissimus, sed agendi incapax.

Secundo: Praefectum bene electum **Director** penitus instruat de suo munere. Dicat ei e. g. se revera id ab eo expectare, quod Regula dicitur, id est ut fere *brachii dextri instar* sibi sit in regenda Sodalitate. Quid hoc sibi velit, explicet. Invitet Praefectum, ut magna cum sinceritate et libertate secum semper loquatur, neve putet sibi unquam consiliis proponendis molestum fore. Pergat consilia sua proponere, etsi aliquando Director res propositas nequaquam acceptat. Sit vere intermediarius inter Directorem ac socios; referat in utramque partem alterius partis desideria ac conatus; juvet accendere in contubernaliis animis

sanctum Sodalitatis amorem, pietatis aemulationem, apostolatus ardorem. Dicat ei libenter se accepturum semper, si Sodales primo loco cum Praefecto sua desideria, gaudia, querelas etc. communicaverint, eumque vere uti proximum superiorem ac ducem suum aspexerint.

Tertio: Utatur Director auxilio Praefecti, eique multa in concreto agenda relinquat. In suscipiendo e. g. novo aliquo opere atque in aliis decisionibus vix quidquam definiat, nisi audito prius Praefecto, licet Consilium ob eam rem non cogatur. Res minores determinandas, e. g. quae ad ordinem conventus, sacellum ornandum, sectionum tempora figenda spectant, nisi gravior causa intercedat, nunquam per se ipse assumat, sed de industria Praefecto ordinandas relinquat; si quis rem minoris momenti ipsi proposuerit, moneat eum, ut cum Praefecto hanc rem componat etc. Si domestico uti exemplo licet: eo fere loco Director Praefectum habebit, quo Rector Collegii vel Superior Residentiae P. Ministrum habere solet.

Praefectus interesse debebit modo huius modo illius Sectionis sessioni, etsi ipse non est eius socius; intererit Academiae, maxime vero saepius Candidatorum instructionibus, in quibus partem activam aliquando sumere poterit, ut melius cognoscat Candidatos singulos possitque iudicium ferre, utrum in Congregationis corpus admittendi sint necne. Praeterea libros Secretarii identidem examinabit, Bibliothecam reviset, et generatim curabit, ne quis officialium muneri suo desit. In his tamen omnibus rebus externum magis ordinem servare sibi proponet Praefectus, spiritualia enim directe curare non est eius munus, sed Directoris. Neque opus est dicere, Praefecto magna cum modestia et caritate esse procedendum, neque sibi auctoritate sua modo quodam odioso esse utendum, multoque minus suam unquam auctoritatem auctoritati Directoris quocumque modo praeponendam. Optimus Praefectus ille erit, qui cum exemplo et cum alacri et operosa indole magnam in agendo cum sociis suavitatem et affabilitatem coniunxerit.

III

Haec nobis videntur circa Praefecti vel Praefectae munus et locum in Sodalitate esse imprimis advertenda. Addenda sunt corollaria duo. 1. Haec omnia aliquo certe modo in *omnibus omnino Sodalitatibus* advertenda esse videntur; suo modo etiam in Sodalitatibus puerorum. 2. Magis tamen augenda videtur Praefecti auctoritas in Sodalitatibus *virorum* et generatim *adultorum*, minus in Sodalitatibus *feminarum*, minimo gradu apud adolescentes et puellas. In Sodalitatibus femininis quoque aliquando optima Praefectae inveniuntur, a quibus Director adjuvari, imo aliquando

hoc vel illud discere potest. Cavendum tamen est, ne (ut apud feminas facile evenit) propter Praefectum vel Praefectam zelotypia aliqua in Sodales irrepit, aut factiones oriantur. Quare Director prudens maxime apud feminas id cavebit, ne videatur nimis subesse influxui aut fere regimini militantis alicuius Praefectae, sed servata utique huius eminentia, alias quoque Consilii socias libenter audiat, suamque auctoritatem Praefectae superiorem et ab ea independentem servet.

IV

Assistentium munus simile est muneri Praefecti, sed huic subordinatum. Solent in maioribus Congregationibus officia quaedam Praefectus et Assistentes inter se dividere, ita ut e. g. primus Assistentens magis Sectionibus invigilet, alter vero magis Academiis. Vel etiam dividuntur Sectiones inter Assistentes. Certe non est bonum signum, si Assistentes in aliqua Congregatione solummodo — ut pro dolor, saepe accidit — nomen tantum gerunt, eorumque officium eo absolvitur, ut si quando Praefectus e Conventu absit, illi eius loco orationes intonent!

EPISTOLAE AD EDITOREM

De Circulis restrictis iterum.

Reverende in Xto Pater.

Responsum A. R. P. N. Wernz optime novam. Verum ego mea epistola illud unice contendo *circulos restrictos*, prout R. V. vocat *i Ristretti*, Congregationum Marianarum, esse et fuisse in Societate rem vulgatissimam, eosque floruisse non solum donec Societas primum stetit, sed etiam postquam a Pio VII Summo Pontifice in Ecclesia restituta est. Idque saltem in Italia et praecipue in provincia romana. De aliis regionibus et provinciis, ut arbitror, idem dici potest; sed illarum historia mihi non satis est comperta.

Scio equidem in praesens ob temporum iniquitatem vix unum ex his circulis superesse, eumque Romae. Quare recentioribus etiam nostratibus *circuli restricti* aliquid novi ac peregrini sapere videntur.

Sed saeculo praeterito, antequam nostra romana aequae ac aliae Italiae provinciae pessundarentur, et singulae plura collegia numerarent, plures etiam erant parvae hae sodalitates, quae saepe variis nominibus exornabantur.

Prae ceteris illam commemorabo, quae a S. Aloisio nomen ducebat, et vulgo dicebatur *dei Luigini*, quaeque *circulus* erat *restrictus* a Congregatione Mariana distinctus, etsi, ut plurimum,

ex Congregatis Marianis maiore pietate ac vitae integritate spectandis efformatus, qui statis diebus, diebus a Congregatione diversis, suos habebat pro sociis conventus. Huius *circuli restricti* auctor princeps fuit in nostra provincia P. Iosephus Spedalieri, natione sculus, vir nostri Instituti apprime studiosus, qui ad viginti et amplius annos provinciam romanam, siculam et neapolitanam moderatus est.

Dum apud nos mansit, summa ope adnissus est, ut in singulis Collegiis provinciae *circulus Aloisianus* institueretur; et anno 1840, prout in catalogo videre est, tredecim saltem Collegia extra Romam suum habebant *circulum restrictum* sub tutela et nomine S. Aloisii Gonzaga, etsi eodem tempore ubique florerent Congregationes Marianae. Romae *circulus Aloisianus* non est institutus, quia P. Iosephus Bonvicini P. Spedalieri praeoccupaverat, et *circulum restrictum* in honorem SS. *Cordium Iesu et Mariae* et SS. *Apostolorum* iam efformaverat, qui adhuc perdurat et viget, duce et magistro P. Iosepho Corsi (1). Neque hic finis. Alii etiam alibi *circuli restricti* identidem ortum habuerunt, quin Congregationes Marianaе quidquam detrimenti caperent.

Quid vero dicam de responso P. N. Wernz? Ego illud totis ulnis amplector, et sapientiae pariter ac prudentiae plenissimum praedico.

Quis enim negabit Congregationes minores debere locum cedere maioribus? neque illas, antiquam maior sit bene constituta et frequens, esse excitandas? Quod si qui praeest et Congregationem moderatur, nimio laborum pondere premitur, alium sacerdotem substituere potest, qui *circulum restrictum* temperet ac dirigat. Id saepe, imo fere semper factum est. Ut aliquo exemplo rem confirmem, Romae in praesens Societas nostra habet quinque Congregationes Marianas adolescentium et unum *circulum restrictum*: singulis unus ex nostris sacerdotibus praeest; et etiam *circulus restrictus* suum habet peculiarem moderatorem.

Ceterum institutio *circulorum restrictorum*, si rite perficiatur, doctrinae A. R. P. N. Wernz omnino congruere videtur. In instructione enim quam P. N. dedit anno 1910, ubi regulae communes Congregationum Marianarum continentur, titulo tertio agit de Sectionibus efformandis: et iam pluribus in Congregationibus exortae sunt *Sectio Eucharistica*, *Sectio Missionaria*, *Sectio S. Vincentii a Paulo* etc. Peto, R. P., nonne istae sunt totidem circuli restricti, qui originem ex Congregationibus ducunt? Certe saltem Sectio Eucharistica nomine tantum differre videtur a nostris circulis. Ne igitur

(1) Cf. *Memorie storiche intorno alla provincia romana d. C. d. G. dal 1814 al 1914*. Vol. I. p. 336, 412. Prato Tip. Giachetti, 1914.

tur faciamus hac in re, ut saepe fit, mere quaestionem de nomine.

Optandum potius est, ut singulae nostrae Congregationes numero et merito augeantur, ita ut numquam desint qui, vitae sanctioris cupidi, digni habeantur qui possint efformare sub nostra disciplina multos circulos restrictos seu *ristretti*, qui uberes in Ecclesia fructus, uti temporibus P. Galluzzi, De Benedictis, Tavani etc. promere valeant.

Commendo me SS. SS. et OO.

R. mae V. ae in Xto servus
PETRUS GALLETTI S. J.

Nota Editoris. Nec nunc, neque initio opponere quidquam volumus iis quae P. Galletti sapienter aequae ac studiose proposuit. Occasione tantum eorum, quae dixit, utendum esse credidimus, ut moneremus, primum omnium ipsam vitam ordinariam Congregationum esse in tuto ponendam, uti ipse P. Galletti nunc monet. Et reapse quid prodesset unum alterumve circulum restrictum vel etiam Sectionem florentem habere, si generatim Congregationes alicuius nationis languerent? Oportet igitur unum facere et alterum non omittere. In qua quidem re certe omnes consentimus. Imo concedimus bonum Circulum vel Sectionem multum conferre posse ad *totam* vitam Congregationis repristinandam.

QUAESTIONES PRACTICAE

Potestne admissio fieri a Praefecto?

Casus nobis proponitur iste: In quadam Sodalitate puellarum, quae ab anno 1874 existit, receptiones per ultimos annos (et probabiliter ab initio) fiebant secundum Manuale aliquod, quod praescribebat *receptionem fieri a Praefecto*, quae proinde formulam admissionis pronuntiabat. Cum ineunte mense Decembri recens elapso aliud minus antiquum Director perlegisset Manuale, cum stupore legit sub poena invaliditatis secundum aliquod Rescriptum mensis ianuarii 1886 admissionem fieri debere per ipsum Directorem. Quid igitur censendum de praeteritis receptionibus? Non bene quidem video cur tales, si *nunc* fierent, essent invalidae: siquidem dicit Regula 28 ex Communibus: Est enim in rigore sufficiens, ut tum ille qui habet potestatem admittendi quam ille qui est admittendus, manifestent formalem suam voluntatem aliquo signo externo. Iamvero Director partes illas suas olim committendo Praefectae signo externo manifestabat se ratum habere quidquid in hac parte faciebat illa. Sed obstat quod illa Regula R. P. Wernz data est anno 1910, rescriptum vero anno 1886. Director initio mensis Decembris, rem totam explicuit Sodalibus, quae assistebant coetui ordinario, easque praemonuit ut consecrationem quae in solemnii conventu festi Immaculatae Conceptionis fieri quotannis solebat, mentaliter facerent quasi prima vice facerent. Ipse ergo praelegit formulam consecrationis quam omnes proinde praesentes mentaliter pro sua quisque parte

approbaverunt. Tunc Director in globo pronuntiavit formulam admissionis.

Quaeritur: Quid de admissione olim facta a Praefecto? Et quid de ultima admissione in globo? Estne sanatio in radice?

Respondemus: Admittere Sodales solus Director vel Sacerdos ab eo delegatus potest. Praefectum vel Praefectam nequit Director delegare, nisi ad pronuntiandam aliquam formulam admissionis. Si igitur Praefecta semper prius proposuit nomina admittendarum Directori, hicque palam assensit, hoc actu assensionis ex sua parte Sodales admisit, eratque admissio ex hac parte valida. Secus admissio invalida erat. Si ad defectus supplendos repetiit (ut dicitur) admissionem, haec erat revolutio, non autem sanatio in radice.

CHRONICA

Congressus nationalis Congregationum Hungariae paratur.

Congressus, qui Budapestini in Hungaria a Sodalitibus Marianis totius regni paratur atque diebus 23-25 Maii habendus est, ex programme typis impresso certe ex maioribus fore praevideatur, qui hactenus habiti aut parati sunt. Ecce partes principales programmatis fixae a Commissione praeparatoria, cui etiam Vicarius Generalis Cardinalis Primatis interest:

Praemittitur novem dierum devotio habenda in unaquaque Congregatione totius nationis pro felici exitu Congressus, diebus 14-22 Maii.

Ultimo vespere *devotio novem dierum* solemniter finitur Budapestini in sacello Congregationum centrali Palatii Congregationis, hora 4.30 pro iuvenibus, hora 5.30 et 6.30 pro adultis. Vespere pluribus locis conventus familiares habebuntur, ut Sodales peregrini et Budapestinenses sese melius cognoscant.

Die 23 Maii, seu Dominica Pentecostes:

Hora 8 Sacrum a Cardinali Primate celebrabitur in vastissimo urbis templo (Basilica S. Stephani) cum Communionem Generali omnium Sodalium, qui fere 6000 expectantur. S. Communio a 6 Episcopis distribuetur. Concionem dicet P. *Haász* Provincialis Carmelitarum.

Hora 10.30 sollemnis conventus in maximo atrio urbis (Vigadó, Redoute), cui praesidebit Cardinalis *Csernoch*. Orationes dicent P. *Csávossy* S. J. Praep. Prov., Dr. *Muntyán* Praeses Tribunalis Appellationis in Szeged, et Dr. *Kérégyártó* Director Gymnasii publici Budapestinensis (circuitus X). Sodales adolescentes cantum et sacram musicam exsequuntur.

Postea prandium commune in horto Recreatorii Magistratuum publicorum.

Hora 4 processio festiva per urbem ad montem S. Gerardi ad benedicendum "specui Lapurdensi" cum nova statua B. Virginis. Processioni etiam aliae uniones catholicae urbis sese adiungent, ita ut 100.000 hominum in ea partem habitura praevideantur. Processionem ducet et Benedictionem impertiatur Em. mus Cardinalis *Csernoch*.

Vespere hora 8 coena communis, variis in locis.

Die 24 Maii :

Hora 8 Missae ac devotiones sodalitiarum: a) *virorum* in Ecclesia Universitatis publicae, celebrante et concionem dicente Episcopo Sabariensi, b) *mulierum* in templo parochiali circuitus IV, celebrante Vicario Generali Debreczinensi, concionem dicente P. Superiore quodam O. F. M., c) *adolescentium* in Basilica S. Stephani, celebrante Mons. *Orsenigo* Nuntio Apostolico, concionem dicente Professore quodam Universitatis ex Ordine Scholarum Piarum, d) *virginum* et e) *puellarum* simili quadam dispositione adhibita, cum Episcopo Auxiliario Vaciensi

Hora 10.30 *solemnis conventus* pro Sodalitatibus diversorum generum :

a) *pro viris* in aula Parlamenti veteris, praeside Vicario Generali Budapestinensi, b) *pro feminis* : in Recreatorio (Redoute) Budensi, praeside Episcopo Auxiliari Vaciensi (orationes a 3 matronis habendae), c) *pro iuvenibus* in magna aula Recreatorii Pestinensis, praeside Episcopo Csanadensi; hic solemniter simul initium datur *anno Centenario Aloysiano* (1 orator erit Professor universitatis, 1 studiosus universitatis, 2 studiosi gymnasii, 1 mercaturae), d) *pro virginibus* duobus aliis locis eodem tempore.

A prandio hora 3: *Conventus sectionum* seu de operibus in Sectionibus praestari solitis, iterum quadriplexi partitione ut supra; id quod hic enumerare longum fuerit.

Eodem tempore: *Conventus Consiliorum*, seu *Officialium Maiorum* a) Congregationum virorum, b) feminarum, c) Universitariorum, d) Universitariarum, e) studiosorum scholarum mediarum, f) opificum juvenum, g) puellarum.

Hora 5: Conventus Directorum, praesidibus Vicario Generali et Provinciali nostro. Dicent duo Professores theologiae e clero saeculari.

Hora 7.30: Processio cerofera ad specu B. M. Virginis, pro solis Sodalibus adultis.

Die 24 Maii :

Peregrinatio communis ad "Eremitarium Mariae" (Mária-Remete) extra urbem.

N. B. 21 diversoria urbis atque ipsi *curruum ferreorum* directores Sodalibus tessera Congressus munitis notabilem pretii reductionem concesserunt. Juniores in scholis catholicis et domibus religiosis habitabunt. Multae familiae Budapestinenses Sodalium peregrinis Sodalibus hospitium gratuitum obtulerunt.

Eodem fere tempore prodibit *liber aureus Congregationum B. V. M. Hungaricarum*, exhibens historiam, condicionem, opera singularum Sodalitatum. Quod opus ut bene eveniret, singuli RR. Episcopi Commissarios delegaverunt ad acta memorabilia Sodalitatum suae quisque dioecesis colligenda. Idem singuli Praepositi Ordinum Religiosorum quoad acta Sodalitatum Marianarum suae curae commissarum fieri praescripserunt.

Officium Congressus praeparandi inscribitur: "Mária-Kongregációi Kongresszus, VIII. Horánszky utca 20., Budapest".

(*Nota Editoris*: Immenso gaudio foret omnibus Sodalibus huius Congressus, si Congregationes aliarum nationum litteris datis vel telegrammate misso Congressum salutarent).

Relatio anonyma. Petiit a nobis auctor sequentis relationis, ut et nomen eius et locum reticeremus, si ea quae nobis scripsisset, lectoribus A. O. proferremus. Cui voto morem gerendum ducimus, re sola proposita, quae certe et docere multos et ad imitandum invitare poterit.

Est igitur urbs magna, Protestantium referta, paucis milibus catholicorum intersitis. Pater X. dispersos per oppida et urbem catholicos confovere nititur. Quid faciat? Sodalitatem inprimis instituit, qua sibi adiutores formet. Neque unam tantum, sed alteram quoque et tertiam, et sic porro, habetque hodie *octo* Congregationes Marianas dirigendas. Sacerdotum, magistrarum, virorum, iuvenum etc.

Praeter curam spiritualem incumbitur in seriam religionis cognitionem. Apud ludimagistras Sectioni initium datum, cui nomen *Sectio dogmatica*. Utuntur libris aptis de symbolo fidei tractantibus, cuius singula capitula perlegunt prius, deinde Directore praesente, interrogante, adiuvante, corrigente singula ipsae exponunt, discutiunt, objectiones solvunt. Simili quadam ratione in *Sectione ascetica* Additiones libri Exercitiorum singulae serio tractantur, applicanturque ad vitae spiritualis quotidianae necessitudines. In *Sectione eucharistica* singulis mensibus ipse Director exponit aliquid ad cultum SS. Sacramenti pertinens, e. g. ritum Missae et S. Communionis, paramenta, festos dies, ornatum altaris etc. Tandem in *Sectione Missionaria* Sodales acu manuque vestem ac suppellectilem Missionibus utilem elaborant.

Adest etiam Sodalitas virorum.

In Ecclesia Cathedrali fiunt conventus *Sodalium virorum*, numero non minore 250. Ut omnes adsint, severe cavetur; petieruntque ipsi viri, ut punctatores sedulo, ne quis iniuria abesset, invigilarent. Praeter consuetam pietatis exercitia conveniunt Sodales in atrio quodam et ea quae ad apostolatam exercendum suscipienda videntur, inter se amice discutiunt. Adsunt semper, ubicunque de re catholica et religiosa agitur, inter primos. Operibus inhiant caritatis, curae socialis, offeruntque sese Parochis ad auxilia illa externa ferenda, quibus fulciri hodie a laicis sacerdotum opera solet. Habentur praeterea *circuli studiorum* pro viris Sodalibus, et iis ducibus aliquando pro viris urbis generatim. Sic nuper de activitate Summorum Pontificum in operibus socialibus, a Leone XIII incipiendo, discussio instituta est: quomodo ultiores Pontifices mederi iis malis conati fuissent, quibus neglectis tanta in humanum genus infelicitas irrueret. Talibus studiis excolti et expoliti Sodales nostri non amplius taciturni haerebunt, si quando iis praesentibus quaerere quilibet ausus fuerit: quidnam utilitatis socialis Ecclesia catholica populo det? Alia occasione de liturgia Sacramentorum studia circuli instituta sunt.

Serius certe labor, atque ad formandos apostolos laicos appositissimus!

Addit Pater relationi interrogationem: quandonam *Congressus internationalis* Congregationum Marianarum, de quo sermo annis ante erat, sit cogendus? Repetimus hic quaestionem, sed repetimus responsum quoque iam illo tempore datum: prius *ubique* aliquantulo maiore fervore incumbendum nobis esse ut Congregationes repstinentur, ne cum Congressus celebrabitur, magis inopes appareamus quam ipsi crediderimus. Sed si iis

quoque in locis, ubi obdormivisse Congregationem suspicamur, nova vita quadantenus resurrexerit, nostra quoque opinione opus erit Congressu, ut vacillantibus vires adantur, bonisque voluntatibus latior ad agendum via et uniformior vivendi ratio pandantur.

Buenos Ayres. Fasciculos duos attulerunt nobis cursores: "Congregación de Maria Inmaculada y San Juan Berchmans" et "Congregación de Maria Inmaculada y San Tarcisio" inscribuntur. Exhibentur his analibus socii, sectiones, labores, pietatis exercitia. "*Fervet opus, redolentque thymo fragrantia mella*", Virgilius de Seminaristis Sodalibus Villae "Devoto", si vixerit, dixerit.

Comillas (Hispania). *Academiam Aloisianam solemniorem Sodales*, studiosi philosophiae in Pontificia Universitate, adornarunt die 25 martii. Praeter cetera tractatum est de "S. Aloysio in vita sua", "S. Aloysio in Ecclesia", "S. Aloysio in arte".

Bonn (Germania). *Sodales fundationem faciunt ad S. Exercitia obeunda.* Sodalibus viris Bonnensibus placuit *bursam* institui seu fundationem S. Exercitiorum. Omnes ad hunc finem parvum vectigal (Marc. 1. 20) per annum solvunt, quo Sodalibus pauperibus beneficium S. Exercitiorum clausorum pandatur.

Baar (Helvetia). Ut Sodales libellos periodicos catholicos facilius cognoscerent et frequentius legerent, pactum quoddam simul emendi et passim legendi sat multos periodicos inierunt (Lesemappe). Periodici ab unoquoque Sodali leguntur et statim sequenti traduntur, qua ratione parva pecunia singuli satis magnum numerum periodicorum catholicorum de more accipiunt. Est exemplum imitatione dignum.

AEQUIVOCA

Multum nocent causae nostrae aequivoca, appellationes inadaequatae, quaestiones male positae. Citemne exempla?

In quadam publicatione catholica hebdomadaria legi titulum articuli: "*Congressus Congregationum Marianarum nationalis*". Avidus legere coepi; atque inveni agi illo articulo unice de Congregationibus *femininis*. Utique etiam hae sunt Congregationes, sed nisi expresse addatur: "*Congressus Congregationem femininarum*", indirecte confertur ad falsam illam ideam retinendam et propagandam, quasi Congregationes eo ipso aliquid femineum sonent.

Aliud: In relatione quadam provinciali inter opera a Sacerdotibus promota, post s. Exercitia, Missiones etc. sequitur titulus hoc modo: "*Congregationes, Recreatoria etc.*" Quo loquendi modo indirecte iterum confertur ad conceptum non rectum fovendum, quasi Congregationes Recreatoriis sint aequiparandae, vel quasi in Congregationibus quoque recreatio sit aut finis aut medium aliquod principale.

Iterum aliud: Strenue disputatur verbo et scriptis, quidnam tempori nostro conveniat magis: *utrum Congregatio an Associatio Iuventutis Catholicae*. In ipsa tamen positione quaestionis error pessimus inest. Utraque enim omnino convenit temporibus nostris, utraque etiam *magis* convenit, sed sub diverso respectu. Si enim de servanda quam maximo numero iuventute sermo est,

magis convenit Iuventus Catholica; si vero de nucleo formando apostolorum pleniori sensu intellectuum, magis convenit Congregatio. Ex oppositione autem illa iniusta facile sequuntur vilipensio et neglectus unius rei vel alterius.

Tandem: invaluit per integras Provincias denominatio "*Congregatorum antiquorum*". Eo sensu, ut sic vocentur ii, qui pueri Congregationi adscripti erant, nec postea adulti ad alias Congregationes virorum transierunt. Hoc tamen sensu nomen "*Congregati antiqui*" contradictio quaedam est in adiecto. Promiserunt enim se *semper* Sodales mansuros, Regulas essentielles servaturos, proinde etiam illam, qua tenentur, mutato loco vel vitae condicione, in alia Congregatione sibi apta officia Sodalium implere. Aut igitur sunt simpliciter "*Sodales*" seu "*Sodales activi*", aut sunt "*desertores*". Tertium vix datur.

TELEPHONIUM EDITORIS

P. G. Z. Duplex est actio catholica quoad spiritum. Altera sincere ac profunde religiosa, modesta, operosa, sese sacrificans, taciturna; altera plurimum ad extra agitans, omnia ad se arripiens, dominari cupiens, sed deinde nihil serii faciens, clamorosa, rixosa, vanitati indulgens ac propria commoda quaerens. Heu quoties res catholica ab ipsis suis "*promotoribus*" discerpitur, laceratur, prodituri! Quoties homines inepti et organizationes fictitiae omnia replent, omnia occupant, bona impediunt, mala non evertunt! Sed nonne haec consideranti evidens est utilitas ac necessitas Congregationis Marianae? Haec enim non clamores aut externam speciem quaerit, sed animos vero ac sincero religionis amore imbuunt atque sic homines dat Ecclesiae reique catholicae, quorum non species intersint, sed res; non utilitas aut vanitas singulorum, sed catholicae religionis vigor atque emolumentum. Quare si solide et constanter proficere rem catholicam velis, noli Congregationi ultimas partes dare.

Gratias pro obolis! Villa Devoto Buenos Aires L. 100 — P. O. C. F. Bucaresti L. 28.50.

SCINTILLAE

"*Congregatio sine Consilio est sicut currus sine rotis*". Sic Directores in Congressu Flandrico anni 1925.

"Generatim vitandum est, ne *iidem* fere per totam vitam Officiales Congregationis sint... Neque certam aliquam *qetatem* ii superent (e. g. 60 vel 65 annorum) quos ad officia maiora eligendos proponimus" (Ibidem).

LIBRI NOVI

Deklamationsbuch fuer Mar. Kongregationen. I Band. Verlag "Fahne Mariens", Wien IX. — Liber poemata continens ad declamandam apta in solemnitatibus sodalitatibus, Mariana maximam partem.

Editor: *Adalbertus Bangha S. I.*

Superiorum permissu.